

L4.F.105.

Jag föddes i Västerås 1879. Min far var Leks-
pall och jag växte upp bland 6 syskon.
Vissel hade vi det fattigt, men aldrig
behövde vi vara utan mat. Min mor
avled när barnen var små. Far gifte
om sig med en som på den tiden
avägs förvärgen. Hon ägde 800 krona,
och tack vare de pengarna fick vi det
lite bättre.

Det gäller för henne att så fort som möjligt ut att få en sitt uppkallelse.

Ja. Forst jag var konfirmerad. For jag
 platt som dräng. Det var hos en ar-
 tendar på HOSPITALEN i Växjö. Hur stor
 lönen var minns jag ej. Husbonddolket
 var snälla mot oss hänskefolk. Allt
 gick vi så vi blevo mätta. Men vi af-

LUF 105

24/8-66

LUF 105

vid särskilt bord. Det var 3 drängar / 2
gunga än mig samt en pojke, som hade
skötte inombes arbetet.

Gården hade ett fjögotal kor, 3 hästar
och 2 par ostar.

Vi steg upp kl. 5 om morgonen, och
arbetet för min del bestod av att rydda
hästarna och fodra quinen. Därefter var
det frukost. Stekt potatis, fläsk, kaffe
och smörgås. Haregryngrost har jag
inget minne av från den tiden. Jag
har inte sådant hade kommit i mark-
naden.

Klockan 7 började utarbetet. Jag fick
hjälpa till med olika sysslor, som quinen
gjorde en gång.

Senen delen var som vanligt från en stor

L. L. F. 105

gärd i Tegsnaby. Det kunnat anses
mycket akta. Jag tror det var orsaken
till att han var så human mot oss.
Skeddagen var mellan 12-1 och serons-
dags vanlig husmanskost.
Klockan 5 gick vi eftermiddagskaffe
och kl. 8 var arbetet för dagen slut.
Turman som hade vi ätit kvällen.
Tillfiden tillbringade vi på vår kammar-
n, som låg på andra våningen.
Jag och en av drängarna bodde där.
En dräng bodde hemma, hemmet var
i närm. Den pojken som jag var iske
lastruckare. Jag tror han arbetade
på Jämskärnsfabriken i Vaggö.
Höflingen i vår kammar var Lohjan-
de. 2 drängar, 2 stolar, ett bord, en kam-

LUF. 105

mod. Vaia kläder hade vi i en sin köf.
fäst milken stod i rummet. Byxor och
skämsköjor fanns inte.

Ledigheten vi hade var frivakten. Den
inföll 24 okt - 1 nov. Då hade händelse
folket möjlighet att söka ny städja
(plats)

Jag slutade som dräng där efter ett års
tjänst. Det var i frivakten, och kom
hem till minna föräldrar

Men det blev endast för några dagar.
Jag fick plats som handlangare när
Teleborgs slott skulle byggas. Inte heller
där minns jag hur stor lönen var.
Jag bodde hos min gifta syster (supp-
fästmannens moder). De hade sin bostad
på andra sidan stora Trumman. Jag

L.L.F. 105

gick so till mitt arbete och gå närliggande
höll.

Jag minns att jag var med och korrade
stenstolparna som bär upp den övre
balkningen på slottet.

Borrningen gick till på följande sätt: ett
jättespott ungefär 70 cm långt. Det var
alltid två män som korrade på samma
sten samtidigt. I hålet på stenen slops
vatten, och för att hindra spottflödet att
gå omkring lades granis knivsten över.
Det måste alltid finnas vatten i hå-
let annars blev borret varmt och för-
bränd sin skärpa. För varje slag
som slops, reds borret ett halvt varv.
Vi sjöng sånger som gick i takt med
slagen. Jag tyckte det arbetet var roligt.

LUF 105.

Arbetet där pågick över sommaren.

Min nästa arbets blev som dräng i Fagra-
bock, ett löpställ under Biskopsgårdens
Gård.

Löpsarna skulle utföra 3 skymrkor i veckan
på gården. Jag var med på dessa. De
andra löpsarna arbetade jag på löpsal.
Husbondefolket var även här snälla.

De ansåg att drängen i första hand
skulle ha mat. Under tiden jag var där
avled husbonden. Hans tre söner och
jag fick sköta gården. Då var jag 17
år.

Jag minns att efter ett slutat dagsverk
på Biskopsgården, blev skickad till gå-
dens grusgrop för att lossa sand. Där jag
stod där, kom en militär och körsad

LUF. 105.

prata med mig. Målsäien kette Stord
och var från Vålje.

Han var förtärad över att jag gick på
försät, när det fanns annat arbete som
var mer lönande. "Gåsta Skjffeln och
följ med mig till Hestholm, till Lij-
gudet till häst!" Jag led till från
mitt arbete och följde med honom till
Hestholm. 1 nov. tillhörde jag vid re-
gementet. Vårningstiden varade 3 år,
men jag genomgick även korpsskolan
på ett år. Under de fyra åren förblev
jag ostöfjad. Det var ovanligt på den
tiden.

1 nov. 1902 tog jag avsked och reste
till mitt föraldarshem i Möringe, Hem-
marsjö socken.

L. H. F. 105.

Då stannade jag till över julen. Det var
den julen när den stora julasstämman
drog fram. Den stämman glömmade
jag aldrig. Träden bröts som stekar.
Ledigheten varade inte så länge. Jag fick
se på att de sökte Fox och Capolsen i
Väljö. Jag sökte och blev antagen som
andra Capolsen. Lönen var 180 kronor
om året. Det skulle räcka till uniformer
na som vi fick köpa själva. Jag köpte
min begagnad för 25 kronor. Det var
tygloc, sylstul och massa
Capolsenserna skulle anlåsa de ordinarie
konstaplarna. Ville de ha eller ledigt fick
de ersätta Capolsen med 25 öre i tim-
man. Vi Capolsen fick hålla väkt
i ridhuset när det var mörkt i Väljö.

LL/F 105.

Brickhuset hyrdes ut till näjsplots med
konvaller och annat som kunde in-
köpas maskinadskökarna. För en
sådan vakthövad fick vi fyra kronor.
Samma var det när det var föreställning
på teatern. Då fick vi fyra kronor
också. Vårje tisdags och lördagskväll
måste ocksåhusen parkullen i stora
förestaden mellan kl. 8-11. Övrigtningen
var 4 kronor kvällen. Vår var och
endå plats i stan, för sådan bevak-
ning behövdes. Där bodde Värje skum.
Tills den stora tjänstgöringen räckte
inte pengarna till för vår appetit.
För att få till mer pengar hjälpte vi folk
med bevakning. Men under denna tid
bodde jag hos min syster.

L. L. F. 105.

Jag hade gärna velat bli polis. Men
jag hade inte råd att inrätta någon
konstapels pension eller såd.

1905 fick jag plats som kusk på Her-
gården Råcke. Torpa församling, Kronobergs
län. Det var ett herregårdspensionat och
ägdes av en fröken Parker. Hon hade
en beor, vilken fröken hade hjälpt henne
med rörelsen, gjorde en resa till Italien.
Där fick hon paralyfas och död.

Försligt nog kunde inte pensionatet
fortsätta. Fröken måste upphöra.

Jag tyckte denna gård var ren glädje-
platsen. Fröken var alltså snäll och
vänlig till sin hushållerska. Klara sa
hon ofta: "Se till så Lovén får
fyllräskligt med mat!"

L.I.F. 105.

Många av de fångna som gästade pensio-
naten hade sina jägar med. Till och med
de vi var alla stycken gästerfolk runt
matbordet för personalen.

Som kusk hade jag till uppgift att hämta
och köra gästerna till stationen. Den dag
en mil från gården. Jag hjälpte även
till med andra sysslor.

Hitt rum hade jag i flygelbyggnaden.
Ett heelt rum som jag inte delade
med någon. Möbleringen bestod av
en säng, stolar, ett bord, kommod
samt ett skåp för kläderna.

Förr var det två i anslutning.

Sedighet fick jag när jag kunde ord-
na det själva.

Ja blev det att återigen se mig om

L. 4. F. 105

efter mytt arbete. Senare gick Elsa
och jag till Hovusholms herrgård i Hallands
län. Det var ett fiskerianställe.
Arbetet jag utförde där, var vanliga
husarbetslor.

Jag var då gift och vi bodde i
en liten rum och kök. Det ingick
i lönen som var 180 kr. och mat.
För att få bättre ekonomi brukade man
husten hjälpa till med mjölkningen och
pigorna var lediga eller grida.
Man var kunnig i allting och sydde och
för städsarbetet åt pakouen.
Jag sjöla var lite snickarkunnig
och kunde reparera trasiga redskap.
För det arbetet fick jag ingen extra
sättning.

L. L. F. / 05

Lusbondesticket var mycket snälla och
jag hade gärna stannat kvar. Men den
starka havsluften gjorde att jag
ständigt gick med huvudvärk.

Jag fick ett särskilt minne av postkassan.
Han ville för 1000 kronor adoptera
vår lille flicka. Det var ju visst en
barn så det var ju otänkbart. Jag
had vi bekräftat nej, men det var mycket
på den tiden, men helst hade vi det
fäst med vår lille flickan.

Jag vet också att postkassan var mycket
stolt över sin kusk. Han talade om
för mig att bekräfta till honom med-
gått när vad han hade fått sig i en
sådan sklig kusk. "Han är från Småland
så postkassan stolt!"

L. U. F. 105

Jag minns när jag en gång köpte herr-
skapat hem från en Gudsning. Det hade
rubat så med sissighet såg jag vägen.
Elskjaget kom i diket. Jag utbrast.
"Det är första gången jag köi av vägen
med mitt herrskap. Detta alltså
enöänd ordet herrskap, mycket
frun mycket."

På hotten ände äiet jag va såi det
om meningen att jag skulle köpa
patriaren och jagade. "Ja" Sverson
hur ska det bli? Jag köper loen
med 50 kr i så kan väl Sverson
stanna. Men det gick inte att övi-
fala mig, men jag va mycket tack-
sam för hans förslag om löneökningen.
Det var ett bevis på att han uppskattade

L. U. F. 105.

min
Jag stannade i 2 år och fick en tillräcklig
plats på Rönnebyholms herrgård i Blekinge.
Den tiden vill jag helst glömma. Allt
för den sälliga kostnaden vi hade.

Det var ett stenhus med meter-
höga väggar i en fönsternisch i rum-
met brukade vi sitta på sin lek-
plats. Där var lugnt och på luft,
samt massor med råttor.

Det var ingen kostnad för människor.
Efter vi hade flyttat, lags den i bruk
till förråd av råttor.

Fodren var densamma som på den
tidigare platsen.

Glömmen var mycket snäll, men där-
mot inte kronen. Hon var född Rönneby.

L. U. F. 105

lov och en danske. Sin titel ville hon
behålla även efter sitt giftemål och
även sitt fribrev.

En natur hade vi på 900 kg. sag.
900 kg. hade samt 6 hl. potatis.

Minne arbetet var att skjuta herrska-
pet sköte hästerna även med de
fön. slämningsarna var 6 stycken.

De över seltyger tillhörd också mig.
Låden hade inspektör. Den kan öppna-

de påskonen. Tjänstefolket kom en
gång överens om att hämnas på
honan. De skulle sätta vattning-

klockan i ringning mitt i natten
De gjorde så. Påskonen och tjänst-
folket kom ut. Den förre kunde
vad den berörde på. Ingen visste något

L.U.F. 105

något. Men personen saum ändå något
bör med det hela. Han gick ju se hur
förl följande kom ja beaktat, när
klockan kallade

1910 bytte jag plats och kom till Sköv-
by herrgård i Skatlev.

Vad kostad det blev ett alldeles nytt
hus. Det var som att komma till
himmelen. Lånen var samma och
även "staten". Fikisen gick vi an-
hålla om.

Muskonfolket var de bästa lökarna.
Jag hade två hästar fem vagnar och
en gagg att sköta om. Den lögste
syssla jag hade då var att hålla god
matställe i ordning.

Boställningar var ibland upp till 200

L.L.F. 105

Koc

Där var tre flickor som vidare skulle
mjölka 75 kor 3 gånger om dagen.
Där någon av flickorna var lediga eller
sjuka beaktade man husken hjälpa till
med mjölkningen.

Här husken var även duktig till att
hon fick hjälpa från med sämre
en gång sydde hon en riktigt fin
klädning med mycket arbete på. För
den fick hon 2 kr. som betalning.
Senare jag tjänade extra genom de
nickpengar jag fick som husk.
Jag minns att jag en gång fick en guld-
fä i dricks. Där jag frögade givaren
om det inte var ett misstag, fick jag
fä till svar att ja det var fallet.

L.L.F. 105

På den platsen hade jag nog stannat.
Men jag blev förargad på husbuden
när han pröfde vid ett tillfälle att jag
var drucken. Det var fel. Bussen på
Kaseby och jag hade varit på höstpromis-
sing till Vislanda. Vi hade druckit en
sin halva öl. Det var allt. Jag ansåg
behandlingen oskälig och slutade.
Men på den nya platsen kunde jag
inte alls. Jag fick höra att de sökte
en lodschman på Kroby och där-
för pröfde om jag kunde få den
platsen. Län svarade med att säga
att jag jag den så var det en de-
gradering och det ville han inte. Efter
som husbuden var ledig igen bjöd
han mig komma tillbaka. Bussen.

LL.F. 105

Som kom efter mig var mycket begiven
på sprit. Han hade vid ett tillfälle
när Petrova kom in i dröghämma-
ren velat ge henne på en sup.

De var mycket rojal och han fick
avsked. Därför var kuskplatsen le-
dig. Vi hämtades vid stationen
när vi kom. På eftermiddagen skick-
ade fru. nr. hushållerskan med
"vit gröt, risgrönsgröt"

Det hade jag nog stannat om inte
jag velat annoslunda.

En dag kom en man för från kraft-
stationen i Skatelöv och frågade
om inte jag ville ha hushålls-
plats.

Han skulle få förflyttning.

Jag förklarade för honom att jag

L.L.F. 105

inte var insatt i sådant arbete. Efter
mycket emiskhet från montieus sida
antog jag förslaget.

Det var egentligen bara en deltidsaustall-
ning. För tyg, tyg samt 10 kr. i må-
naden var lönen

På det kunde inte jag försörja en stor
familj. Jag läste upp min husken
så hon skötte hantverksdelen och
jag kunde åta mig lärjersarbete.

Denne vaktgjäst hade jag till jag
avsked med pension. Tydligt min-
kar om av min son och som hans
ställförfärdare är min dotter.

Det allvariga omständighet om min hus-
konfolk och min uppfattning om dem
alla är bara gott.

L. L. F. 105.

Med allt arbete jag haft att sköta har
tiden för hobbyn inte varit tillräcklig.
Först de sista veckorna har jag som
hobby haft att tillverka fjölar.

Min son gör tutor

Jag skulle önsket att jag hade haft
möjlighet att få boja med den hobbyn
bedjare.

Befr.

Busken J. F. Petersson som varit
i min tjänst. i Hoby gård Grönstön
från den 24 oktober 1910 till den
14 mars 1915 vilken då på grund
av egendomens förvärfning övergått
till den nye ägaren.

Busken Petersson har under den tid
han varit i tjänst hos underskrifnad

L. L. F. 105

i hundra år sysselsatt med att
köra och sköta hästar vilket jag
ansåg honom kompetent och kan
förläggas att han alltid varit akt-
sam om hästarna.

Han har för övrigt ädelslag en i
alla hedrande varelse varit ärlig,
villig och osedvillig och kan jag re-
komendera honom till det bästa.

Äska per Weliö den 11-6-1917

G. Petersson